

3. Strumienie i potoki

3.1. Strumienie

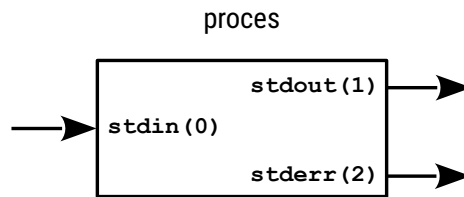
Strumień (ang. *stream*) jest abstrakcyjnym łączem znakowym (tzn. łączem zdolnym transmitować pojedyncze znaki/bajty, w odróżnieniu od łącz blokowych, które transmitują w jednym cyklu większe porcje danych, tak, jak czynią to na przykład urządzenia dyskowe albo sieciowe), służącym do komunikacji pomiędzy pracującym procesem a światem zewnętrznym. W czasie pracy procesu strumień jest kojarzony z pewnym wybranym zasobem fizycznym, na przykład urządzeniem, plikiem czy też połączeniem sieciowym. Strumień identyfikowany jest przez nazwę oraz nieujemną liczbą całkowitą, która pełni rolę tak zwanego *deskryptora pliku* (ang. *file descriptor*) bądź według innej terminologii, uchwytu pliku (ang. *file handle*). Dana ta jest udostępniana procesowi w momencie otwarcia strumienia (na przykład z użyciem funkcji `open()`, która zwraca deskryptor poprzez swój wynik), a następnie proces używa jej do reprezentowania plików obsługiwanych przez funkcje systemowe takie jak na przykład `read()`, `write()` i `close()`.

Każdy proces w chwili uruchomienia otrzymuje od systemu trzy wstępnie otwarte strumienie, reprezentujące podstawowe źródła i ujścia danych. Są to:

- **stdin** (od ang. *standard input*, standardowe wejście, deskryptor 0) – strumień domyślnie powiązany z podstawowym urządzeniem wejściowym (klawiatura

terminala)

- **stdout** (ang. *standard output*, standardowe wyjście, deskryptor 1) – strumień domyślnie powiązany z podstawowym urządzeniem wyjściowym (ekran terminala)
- **stderr** (ang. *standard error output*, standardowe wyjście diagnostyczne, deskryptor 2) – strumień domyślnie powiązany z podstawowym urządzeniem wyjściowym (ekran terminala)

Rys. 3..1: Współpraca procesu ze strumieniami standardowymi

Strumienie domyślnie wykorzystywane są w sposób następujący:

- dane wprowadzane przez użytkownika przez klawiaturę trafiają do strumienia 0
- dane wyprowadzane przez proces trafiają poprzez strumień 1 na ekran bądź inne urządzenie wizualizujące
- dane diagnostyczne (na przykład komunikaty o błędach) trafiają przez strumień 2 na ekran bądź inne urządzenie wizualizujące

Zasadniczo użytkownik nie jest w stanie rozpoznać, które z prezentowanych na ekranie danych dotarły do niego przez strumień 1 (*stdout*), a które przez strumień 2 (*stderr*), ale istniejące pomiędzy nimi rozróżnienie pozwala odseparować te informacje od siebie, o ile użytkownik sobie tego zażyczy.

3.2. Przekierowania

Przekierowaniem (eng. *redirection*) nazywamy działanie, w wyniku którego pewien strumień danych zostaje skojarzony z innym urządzeniem/plikiem niż przypisanym domyślnie przez system. Przekierowanie określone w linii poleceń obowiązuje od momentu uruchomienia procesu aż do jego zakończenia. Zauważ, że proces ma możliwość wykrycia, że wykorzystywany przez niego strumień jest przekierowany i zmodyfikować swoje działanie zależnie od sytuacji. Na przykład polecenie **ls** może kolorować nazwy plików, gdy są one wyświetlane na ekranie i nie robić tego, gdy wynik działania narzędzia jest kierowany do pliku.

Przy tej okazji wspomnijmy też o ciekawym urządzeniu, które reprezentowane jest w systemie jako plik o nazwie `/dev/null`, a które zachowuje się jak *czarna dziura*. Oznacza to, że wszelkie dane kierowane do tego urządzenia (pliku) przepadają w nim bez najmniejszego śladu, a w przypadku próby odczytu plik ten zachowuje się tak, jakby był pusty, natychmiast sygnalizując sytuację końca danych. Z tego też powodu plik `/dev/null` jest często wykorzystywany jako śmietnik dla danych, które nie są nikomu potrzebne lub jako wzorzec pustego pliku.

Do definiowania przekierowań używa się następującego zbioru operatorów:

- > przekierowanie standardowego wyjścia; w wyniku działania tego operatora dane wyprowadzane przez proces na strumień 1 zostaną **skierowane** do pliku/urządzenia wymienionego jako prawy argument operatora; jeżeli plik określony jako ujście danych już istnieje, jego zawartość zostanie usunięta i zastąpiona danymi wprowadzonymi przez proces; takiej operacji nie towarzyszy żadne ostrzeżenie, więc wskazana jest ostrożność; przykład:

```
ls -l > ls-l.txt
```

spowoduje, że w pliku `ls-l.txt` zostanie umieszczona długa lista plików znajdujących się w bieżącym katalogu.

- 2> przekierowanie wyjścia diagnostycznego; w wyniku działania tego operatora dane wyprowadzane przez proces na strumień 2 zostaną **skierowane** do pliku/urządzenia wymienionego jako prawy argument operatora zgodnie z zachowaniem opisanym wcześniej dla operatora >; na przykład:

```
ls -l hidden_dir 2> error.txt
```

spowoduje, że w pliku `error.txt` zostanie umieszczona treść komunikatu o błędzie, który pojawi się, jeśli katalog `hidden_dir` jest niedostępny

- >> przekierowanie standardowego wyjścia; w wyniku działania tego operatora dane wyprowadzane przez proces na strumień 1 zostaną **dopisane** do pliku wymienionego jak prawy argument operatora; jeżeli plik określony jako ujście danych już istnieje, jego dotychczasowa zawartość pozostanie nienaruszona; jeśli nie istnieje, to zostanie utworzony; na przykład:

```
ls -l .. >> ls-l.txt
```

spowoduje, że do pliku `ls-l.txt` zostanie dopisana długa lista plików znajdują-

cych się w katalogu nadrzędnym

- 2>>** przekierowanie wyjścia diagnostycznego; w wyniku działania tego operatora dane wyprowadzane przez proces na strumień 2 zostaną **dopisane** do pliku wymienionego jako prawy argument operatora zgodnie z zachowaniem opisanym dla operatora »; na przykład:

```
ls /root 2>> error.txt
```

spowoduje, że do pliku *error.txt* zostanie dopisana treść nieuniknionego komunikatu o błędzie, który pojawi się, jeśli nie jesteś użytkownikiem *root*

- <** przekierowanie standardowego wejścia; w wyniku działania tego operatora dane z pliku o nazwie podanej jako prawy argument zostaną **wprowadzone** do procesu na jego strumień 0 dokładnie w taki sposób, jakby zostały odczytane z klawiatury; znane ci już polecenie **less** może wyświetlać dane z pliku o wskazanej nazwie albo też (jeśli nie podano żadnych nazw plików) odczytywać je ze swojego standardowego wejścia; z tego powodu oba podane poniżej postaci są równoważne:

```
less dane.txt
```

```
less <dane.txt
```

- <<** wielowierszowe przekierowanie standardowego wejścia; w wyniku działania tego operatora wszystkie kolejne wiersze wprowadzane z klawiatury zostaną **wprowadzone** do procesu na jego strumień 0, a działanie to zostanie zakończone z chwilą napotkania na wejściu wiersza zawierającego taki sam ciąg znaków, jak podany w prawym argumencie operatora; na przykład:

```
$ cat <<STOP
Włazł kotek na płotek
I mruga
STOP
```

Oczywiście, przydatność takiego wariantu w zwykłej pracy konsolowej jest znikoma, jednak może oddać nieocenione usługi w przypadku użycia wewnątrz skryptu.

Wiele z poleceń wyprowadza wyniki swojego działania na standardowe wyjście oraz równolegle dodatkowe informacje o błędach i/lub ostrzeżeniach na standar-

dowe wyjście diagnostyczne. Ponieważ operatory dotyczące różnych strumieni można ze sobą dowolnie łączyć w jednej linii poleceń, tym samym istnieje możliwość rozdzielenia tych strumieni, na przykład w taki sposób:

```
cat in1 in2 2> err
```

Takie polecenie spowoduje wyświetlenie zawartości plików *in1* i *in2* oraz zapisanie informacji o błędach do pliku *err*.

W celu zignorowania danych, które z jakichkolwiek względów nie są do niczego potrzebne, można je przekierować do pliku `/dev/null`, na przykład:

```
cat in1 in2 2> /dev/null
```

W przypadku, gdy standardowy strumień wyjściowy został już przekierowany, a życzymy sobie, aby dane ze strumienia diagnostycznego trafiły w to samo miejsce, można użyć zapisu `2>&1`, na przykład:

```
cat in1 in2 in3 in4 in5 > out 2>&1
```

3.3. Potoki

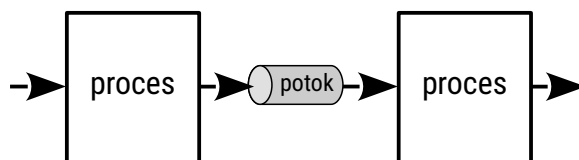
Potok (ang. *pipeline* lub w skrócie *pipe*) to łańcuch współpracujących procesów, skonstruowany w taki sposób, aby każdy z nich (oprócz pierwszego) czytał dane w wyjścia procesu poprzedniego oraz aby każdy z nich (oprócz ostatniego) pisał swoje wyniki na wejście procesu następnego. Dane przesyłane pomiędzy procesami są w przezroczysty sposób buforowane przez system operacyjny, sprawiając wrażenie, że każdy z procesów pracuje absolutnie autonomicznie w takt napływających danych.

Można stwierdzić, że potok jest specyficzną formą przekierowania, w której źródłem/ujściem danych nie jest plik/urządzenie, a inny pracujący **proces**. Operatorem, który spina dwa procesy w potok, jest znak `|` (ang. *bar*, chociaż spotyka się również określenie *pipe*). Jego lewy argument jest nadajnikiem danych, a prawy odbiornikiem. Zauważ, że w potokach, w których uczestniczą więcej niż dwa procesy, wszystkie oprócz pierwszego i ostatniego są zarówno odbiornikami jak i nadajnikami.

Oto kilka prostych przykładów:

```
ls -al | less
```

wyniki produkowane przez polecenie `ls` są tu buforowane przez proces `less` i prezentowane na ekranie w wygodny sposób, umożliwiając użytkownikowi

Rys. 3..2: Współpraca procesów poprzez potok

ich swobodne przeglądanie i przeszukiwanie (w tym miejscu warto być może przypomnieć, że wyjście z przeglądarki **less** następuje po naciśnięciu klawisza **q**)

who | less

jak wyżej, ale w odniesieniu do listy zalogowanych użytkowników

who | sort | less

jak wyżej, ale przed wyświetleniem na konsoli lista zostanie posortowana alfabetycznie według nazw użytkowników

Nie każdy proces jest zdolny pracować w potoku. Te programy, które nie wykorzystują standardowego wejścia jako źródła przetwarzanych danych oraz standardowego wyjścia do wyprowadzania wyników, nie nadają się do tego celu (na przykład edytory). Oznacza to, że najczęściej w potokach wykorzystuje się tylko te narzędzia, które były tworzone specjalnie do tego celu. Są to tak zwane *filtry*.

3.4. Filtry

Filtrem nazywamy program, którego podstawowym zadaniem jest wpływanie na postać danych odbieranych ze standardowego wejścia (niekiedy również z pliku, którego nazwę filtr dostaje w linii poleceń) i przekazywanie ich w zmienionej formie na standardowe wyjście (niekiedy również do pliku, którego nazwę filtr dostaje w linii poleceń). Pełnię swoich możliwości filtr ujawnia, gdy zostanie umiejętnie zastosowany jako element potoku. Poniżej przedstawiamy krótki opis najczęściej używanych i najbardziej przydatnych filtrów używanych standardowo w systemie Linux.

Dla celów dalszych rozważań założmy istnienie pliku *studenci.txt*, który mógłby

być częścią listy ocen z pewnej trudnej wejściówki, a który zawiera następujące cztery wiersze tekstu:

```
Waldemar Zaskoczony 3
Roksana Pewna 3,5
Euzebia Nadzwyczajna 05
Waldemar Zaskoczony 3
```

Założymy również, że każdy prezentowany potok rozpoczynać będziemy od polecenia **cat**, którego zadaniem będzie jedynie „karmienie” potoku danymi, natomiast ewentualne przekształcenia zawartości pliku odbywać się będą w kolejnych ogniwach.

cat (od ang. *concatenate*)

zasadniczo nie wpływa na treść przesyłanych w nim danych, chociaż można sprawić, że będzie je subtelnie modyfikował zgodnie z podanymi mu przełącznikami, na przykład:

- b numeruje niepuste linie
- n numeruje wszystkie linie
- s zastępuje wiele następujących po sobie pustych linii jedną
- v prezentuje znaki niedrukowalne w czytelny i bezpieczny sposób, niezakłócający pracy terminala

Na przykład – ponumerowanie wszystkich linii tekstu z potoku:

```
$ cat studenci.txt | cat -n
 1 Waldemar Zaskoczony 3
 2 Roksana Pewna 3,5
 3 Euzebia Nadzwyczajna 05
 4 Waldemar Zaskoczony 3
```

head

wyprowadza na standardowe wyjście początkową porcję danych pojawiających się na standardowym wejściu (domyślnie jest to 10 pierwszych linii); może też odczytywać dane z plików o nazwach podanych jako argumenty; jego zachowanie mogą modyfikować następujące przełączniki:

- c *x* zamiast 10 pierwszych linii prześlij *x* pierwszych znaków
- n *x* zamiast 10 pierwszych linii prześlij *x* pierwszych linii

Na przykład – wyprowadzenie jedynie pierwszych dwóch linii tekstu z potoku:

```
$ cat studenci.txt | head -n 2
Waldemar Zaskoczony 3
Roksana Pewna 3,5
```

tail

wyprowadza na standardowe wyjście końcową porcję danych pojawiających się na standardowym wejściu (domyślnie 10 ostatnich linii); może odczytać dane z plików o nazwach podanych jako argumenty; jego zachowanie mogą modyfikować następujące przełączniki:

- c *x* zamiast 10 ostatnich linii prześlij *x* ostatnich znaków
- n *x* zamiast 10 ostatnich linii prześlij *x* ostatnich linii

Na przykład – wyprowadzenie jedynie ostatniej linii z potoku:

```
$ cat studenci.txt | head -n 2 | tail -1
Roksana Pewna 3,5
```

sort

służy do sortowania danych wejściowych, które domyślnie sortowane są leksykograficznie (słownikowo); sortowanie danych odbywa się wierszami; najważniejsze przełączniki to:

- n wymusza sortowanie numeryczne (próbuję traktować klucze sortowania jak liczby, nie jak tekst)
- b ignoruje spacje na początkach linii
- d wymusza tak zwany *tryb książki telefonicznej*, tzn. ignoruje w czasie sortowania znaki, które nie są literami albo cyframi
- f ignoruje wielkość liter (utożsamia litery małe i wielkie)
- t *x* zmienia domyślny separator kolumn (tzn. umownych pól wewnątrz wierszy) na znak *x* (domyślnie separatorami są spacje i tabulacje)
- r wymusza odwrotny porządek sortowania
- i ignoruje znaki niedrukowalne
- k **key** wskazuje położenie danych, według których będzie odbywać się sortowanie; w najprostszym przypadku **sort** zakłada, że każda z linii składa się z ponumerowanych od 1 pól/kolumn (ciągów znaków rozdzielanych domyślnie białymi znakami), a znaki wewnątrz każdego z osobna pola również są numerowane i także od 1; najprostsza postać definicji klucza to:


```
col_beg.char_beg,col_end.char_end
```

 gdzie **col_beg** to numer pola zawierającego początek klucza, a **char_beg**

to numer znaku w polu, od którego zaczyna się klucz; analogicznie, **col_end** i **char_end** określają położenie końca klucza i jeśli są pominięte wraz z poprzedzającym przecinkiem, to zakłada się, że klucz kończy się na ostatnim znaku linii, na przykład:

```
sort -k 2.1
```

pomija w sortowaniu pierwszą kolumnę.

Poniżej podajemy kilka elementarnych przykładów prezentujących różne zachowania filtra . Oto jak działa posortowanie linii z potoku bez wskazania klucza:

```
$ cat studenci.txt | sort  
Euzebia Nadzwyczajna 05  
Roksana Pewna 3,5  
Waldemar Zaskoczony 3  
Waldemar Zaskoczony 3
```

Posortowanie linii z potoku alfabetycznie według nazwiska:

```
$ cat studenci.txt | sort -k 2  
Euzebia Nadzwyczajna 05  
Roksana Pewna 3,5  
Waldemar Zaskoczony 3  
Waldemar Zaskoczony 3
```

Posortowanie linii z potoku alfabetycznie według oceny:

```
$ cat studenci.txt | sort -k 3  
Euzebia Nadzwyczajna 05  
Waldemar Zaskoczony 3  
Waldemar Zaskoczony 3  
Roksana Pewna 3,5
```

Posortowanie linii z potoku numerycznie według oceny:

```
$ cat studenci.txt | sort -k 3 -n  
Waldemar Zaskoczony 3  
Waldemar Zaskoczony 3
```

```
Roksana Pewna 3,5
Euzebia Nadzwyczajna 05
```

uniq (od ang. *unique*)

usuwa **powtarzające się, sąsiednie linie**, wczytywane z wejścia albo z plików o nazwach podanych w argumentach; używany z następującymi przełącznikami:

- d wyprowadza tylko linie powtarzające się (czyli jest to odwrócenie zachowania domyślnego)
- u wyprowadza tylko linie unikalne
- c poprzedza wyprowadzane linie licznikami powtórzeń

Ze względu na sposób jego działania użycie filtra **uniq** ma sens tylko i wyłącznie wtedy, gdy napływające do niego wiersze tekstu są już wstępnie posortowane – tylko w takim przypadku może mieć miejsce faktyczne usuwanie bądź zliczanie powtórzeń. Dlatego też filtr ten najczęściej pojawia się w potokach dopiero po filtrze **sort**.

Na przykład odnalezienie w potoku powielonej linii:

```
$ cat studenci.txt | sort | uniq -d
Waldemar Zaskoczony 3
```

Policzenie liczby wystąpień każdej linii w posortowanym potoku:

```
$ cat studenci.txt | sort | uniq -c
 1 Euzebia Nadzwyczajna 05
 1 Roksana Pewna 3,5
 2 Waldemar Zaskoczony 3
```

wc (od ang. *word counter*)

wyprowadza na wyjście wartości liczników podających, ile w danych wejściowych było linii, słów i znaków; przełączniki służą do wybrania podzbioru prezentowanych wartości, i tak:

- l wyprowadź tylko licznik linii
- w wyprowadź tylko licznik słów
- c wyprowadź tylko licznik znaków

Na przykład zebranie statystyk przetwarzanego potoku:

```
$ cat studenci.txt | wc
      4      12      86
```

tr (od ang. *translate*)

tr [przełącznik...] zbiór1 [zbiór2]

zamienia znaki ze wskazanego zbioru *zbiór1* na wymienione znaki ze zbioru *zbiór2*; wymaga podania co najmniej jednego zbioru (w takim przypadku uznaje się, że drugi zbiór jest pusty, co oznacza żądania usuwania znaków wymienionych z pierwszym zbiorze); w pełnej wersji **tr** używa złożonej składni do zapisywania uogólnionych postaci zbiorów, my poprzestaniemy na postaci prostszej, w której składowymi zbiorów są pojedyncze znaki; najczęściej stosowane przełączniki to:

- c traktuje pierwszy zbiór jakby był swoim własnym dopełnieniem (czyli wszystkimi znakami różnymi od podanych *explicite*)
- s usuwa powtarzające się, sąsiednie znaki

Na przykład zamiana przecinków na kropki:

```
$ cat studenci.txt | tr , .
Waldemar Zaskoczony 3
Roksana Pewna 3.5
Euzebia Nadzwyczajna 05
Waldemar Zaskoczony 3
```

cut

wycina wskazane fragmenty wierszy podawanych na wejście, a rezultat wycinania (zależny od przełączników) wysyła na wyjście; najczęściej używa się następujących przełączników:

- c określa początkowe i końcowe kolumny wycinanych fragmentów, na przykład **-c 1-10** wybiera pierwsze 10 znaków z każdego wiersza
- f określa numery wycinanych pól, na przykład **-f1,3-5,10** wyświetla pola 1,3,4,5 i 10
- d **del** ustawia znak **del**(ewentualnie znaki) użyte w pliku do separowania pól pól (separator domyślnym jest tabulator)
uwaga: przełączniki **-c** i **-f** wykluczają się wzajemnie i nie mogą być użyte więcej niż raz; co więcej, przełączników tych nie można użyć do zmiany kolejności znaków/pól, na przykład **-f3,2** wywoła taki skutek jak **-f2,3**; do zamiany kolejności pól najczęściej używa się bardziej uniwersalnego narzędzia o nazwie **awk** (nazwa pochodzi od nazwisk

*twórców pierwszej wersji tego programu, Alfreda V. Aho, Petera Weinbergera i Briana Kernighana i odczytuje się ją jako jedno słowo awk, wymawiane jak pierwsza sylaba w słowie awkward; rozpoznanie możliwości **awk** pozostawia się czytelnikowi)*

Na przykład wybranie z potoku wyłącznie nazwisk i ocen:

```
$ cat studenci.txt | cut -d ' ' -f2,3
Zaskoczony 3
Pewna 3,5
Nadzwyczajna 05
Zaskoczony 3
```

grep

Pochodzenie nazwy tego niezwykle elastycznego narzędzie nie jest do końca jasne. Być może jest to skrót od angielskich słów *global regular expression print*, ale nie jest też wykluczone, że *grep* wzięło swoją nazwę od nieużywanego już interaktywnie, prymitywanego wierszowego edytora **ex** (zdarza się jeszcze, że używa się go jako komponentu skryptów do wykonania automatycznie złożonych modyfikacji plików). Edytor **ex** do wyszukania łańcucha w tekście używał polecenia o następującej postaci:

```
:g/wyrażenie regularne/p
```

a ponieważ w angielszczyźnie wyrażenia regularna są często określane mianem *re* (od słów *regular expression*), to w efekcie otrzymujemy wyglądający już bardzo znajomo ciąg znaków **g/re/p**. Podstawowa składnia uruchomienia polecenia **grep** prezentuje się następująco:

```
grep [przełącznik...] wyrażenie
```

Użyty jako filtr **grep** wyszukuje w strumieniu danych odbieranym ze standardowego wyjścia ciągu znaków opisanego argumentem *wyrażenie* i reaguje stosownie do użytych przełączników; w najprostszym przypadku wyprowadza na swoje standardowe wyjście tylko te wiersze, które zawierają poszukiwany ciąg.

*Uwaga: argument **wyrażenie** może być wyrażeniem regularnym, jednak ten wariant jego użycia zostanie omówiony w następnym rozdziale; na razie uznajemy, że wyrażenie jest po prostu łańcuchem znaków do wyszukania; należy mieć jednak na uwadze, że pewne znaki mogą być tutaj traktowane*

specjalnie (są to: `.` (kropka), `^` (caret), `$` (dolar), `*` (gwiazdka), `[]` (nawiasy kwadratowe), `<>` (nawiasy ostre), `\` (backslash); jeśli zachodzi konieczność wyszukania ich jako zwykłych znaków, należy je poprzedzać (zacytować) znakiem `\` (backslash); ponadto, **grep** potrafi również przeszukiwać pliki o nazwach wymienionych w argumentach, ale ten wariant pozostawiamy do omówienia w kolejnym rozdziale.

Najczęściej używane przełączniki to:

- v wyprowadza linie nie zawierające szukanego wzorca (jest to odwrócenie zachowania domyślnego)
- c wyprowadza liczbę odnalezionych wyrażeń
- i ignoruje wielkość liter przy wyszukiwaniu (utożsamia litery małe i wielkie)
- n wyprowadza numery linii zawierających wyszukiwany wzorec

Na przykład wybranie z potoku ocen pana Zaskoczzonego:

```
$ cat studenci.txt | grep -i zaskoczony | cut -d ' ' -f3  
3  
3
```

3.5. Źródła uzupełniające

1. Manual polecenia **cat**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/cat.1.html>
2. Manual polecenia **cut**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/cut.1.html>
3. Manual polecenia **grep**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/grep.1.html>
4. Manual polecenia **head**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/head.1.html>
5. Manual polecenia **less**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/less.1.html>
6. Manual polecenia **sort**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/sort.1.html>
7. Manual polecenia **tail**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/tail.1.html>
8. Manual polecenia **tr**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/tr.1.html>

9. Manual polecenia **uniq**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/uniq.1.html>
10. Manual polecenia **wc**: <https://man7.org/linux/man-pages/man1/wc.1.html>
11. Opis mechanizmu potoków w powłoce Bash: <https://www.gnu.org/software/bash/manual/bash.html#Pipelines>
12. Opis mechanizmu przekierowań w powłoce Bash: <https://www.gnu.org/software/bash/manual/bash.html#Redirections>

3.6. Zadania do samodzielnego wykonania

1. Program **cat** uruchomiony bez argumentów kopiuje na ekran znaki wprowadzane z klawiatury. Sprawdź, czy **cat** wykonuje to kopiowanie znak po znaku, czy linia po linii?
2. Jak zakończyć działanie programu **cat** w powyższej sytuacji? Podaj dwa dostępne sposoby. Który z nich jest lepszy?
3. Jak **cat** prezentuje znaki niedrukowalne?
4. Jak użyć programu **cat**, aby wystąpił jako zamiennik programu **cp** w poniższym kontekście?

```
cp plik1 katalog2/plik2
```

5. Jak przy pomocy programu **cat** uzyskać efekt identyczny z tym, który uzyskamy używając programu **touch** z nazwą nieistniejącego pliku?
6. Zbadaj, na który ze strumieni trafia komunikat emitowany przez polecenie **cd**, w którym użyto nazwy nieistniejącego katalogu. Jak się tego dowiedzieć?
7. Wiele poleceń systemu Linux uznaje, że jeśli w linii poleceń jako nazwa pliku wystąpi znak - (łącznik), to reprezentuje on standardowe wejście. Tak zachowuje się też polecenie **cat**. Zakładając, że **a** i **b** są nazwami istniejących, niepustych plików, sprawdź, jaki efekt wywoła polecenie następującej postaci:

```
cat a - b > c
```

8. Jak ukryć komunikat o błędzie produkowany przez poniższe polecenie?

```
cat /etc/shadow
```

9. Dlaczego nie istnieje operator **2<**?
10. Czy istnieje operator **>&1**?
11. Filtry **head** i **tail** potrafią posługiwać się kilobajtami i megabajtami jako licz-

nikami początkowych/końcowych znaków; sprawdź w manualu, jak osiąga się ten efekt.

- Przeprowadź eksperyment pokazujący, jak polecenie postaci

tail -f nazwa_pliku

prezentuje w czasie rzeczywistym fakt przyrastania danych w pliku. Wskazówka: posłuż się więcej niż jednym oknem terminala

- Wyjaśnij, co to znaczy, że domyślne sortowanie stosowane przez filtr **sort** jest *leksykograficzne*. W jakich sytuacjach sortowanie takie będzie nieprzydatne?
- Skonstruuuj eksperyment ilustrujący na czym polega sortowanie w trybie numerycznym (opcja **-n** polecenia **sort**).
- Czym jest *słowo* w sensie używanym przez filtr **wc**?
- Posortuj plik **/etc/passwd** według identyfikatorów UID. Zapisz wynik do pliku.
- Ile jest różnych (niepowtarzalnych) identyfikatorów GID w pliku **/etc/passwd**?
- Sporządź własną kopię pliku **/etc/group**, w którym wszystkie znaki przestankowe zostaną zamienione na spacje.
- Do czego służy nieomówiony w tekście filtr o nazwie **tee**?
- Do czego służy nieomówiony w tekście filtr o nazwie **pv**?
- Pewien plik zawiera listę studentów. Każda linia zawiera kolejno nazwisko, imię i ocenę, rozdzielone znakiem spacji. Sporządź nową wersję tego pliku tak, aby w każdej linii znalazły się kolejno ocena i nazwisko Wskazówka: użyj nieomówiony w instrukcji filtr **paste**.
- Tak otrzymany nowy plik posortuj według nazwisk.
- Pewien plik zawiera numery PESEL, po jednym w linii. Jak wykryjesz powtarzające się numery? Jak je policzysz?
- Pewien zestaw pięciu plików tekstowych zawiera listy obecności sporządzane na pięciu kolejnych wykładach. Jak wyszukać studentów, którzy byli na wszystkich wykładach?